

บทที่ 10 บทความในหนังสือพิมพ์ (Articles in Newspaper)

บทความ (Articles) คือ งานเขียนประเภทความเรียง (Essays) หรือรายงาน (Reports) ที่มีรูปแบบและเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ และได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือ*

ในบทนี้ จะกล่าวถึงประเภทของบทความเฉพาะที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ หลักในการเขียนบทความ ตัวอย่างบทความ และแบบฝึกหัดการเขียนบทความ

1. ประเภทของบทความในหนังสือพิมพ์

บทความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ มักเป็นบทความที่น่าสนใจประเด็น (Issue) ที่อยู่ในความสนใจของคนส่วนมาก หรือมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม บทความอาจแบ่งออกเป็นบทความต่างๆ ดังนี้

- ก. บทความเกี่ยวกับบุคคลสำคัญของประเทศหรือของโลก
- ข. บทความเกี่ยวกับการเมือง
- ค. บทความเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- ง. บทความเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและการศึกษา
- จ. บทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจและธุรกิจ
- ฉ. บทความเกี่ยวกับสถานการณ์ของโลก

2. วิธีการเขียนบทความ

บทความทุกประเภทในข้อ 1 มีวิธีการเขียนขึ้นพื้นฐานเหมือนกันคือ ประกอบด้วย

- ก. ชื่อบทความ (Title) ซึ่งจะเป็นวลีหรือประโยคก็ได้
- ข. บทนำ (Introduction) ซึ่งเป็นส่วนที่เกริ่นให้ทราบถึงสาระสำคัญของบทความที่จะกล่าวถึงต่อไป

ค. เนื้อหาของบทความ (Body) ซึ่งเป็นรายละเอียดหรือใจความสำคัญที่ประกอบด้วยอนุเขตต่างๆ เนื้อหาจะถูกเขียนด้วยโวหารต่างๆ ตามความเหมาะสมของเรื่อง เช่น บรรยายโวหาร (Narrative) พรรณโวหาร (Descriptive) หรือสาธกโวหาร (Argumentative) โดยลำดับ

---

* Webster's New Universal Dictionary of the English language (New York: Webster's Universal Press, 1977), 106.

เนื้อหาตามความสำคัญ (Importance) ตามเหตุการณ์ (Chronology) หรือตามลักษณะของพื้นที่ (Space) เป็นต้น

ง. บทสรุป (Conclusion) คือการขมวดเรื่องให้จบลงอย่างงดงาม และรัดกุมสอดคล้องกับบทนำ โดยปกติ บทสรุปหมายถึงเนื้อหาโดยย่อนั่นเอง

จ. การเลือกคำ (Choice of words) ต้องเหมาะสมกลมกลืนกับเรื่องที่เขียน

ฉ. สีสากการเขียน (Style of writing) จะแตกต่างจากงานเขียนประเภทอื่นๆ เพราะการเขียนบทความ ผู้เขียนต้องมีลีลาเฉพาะที่ทำให้บทความน่าสนใจและบรรลุนิติคุณเพราะบทความมิใช่การนำเสนอข้อเท็จจริงดังเช่นการเขียนข่าวอย่างเดียว แต่การเขียนบทความมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอทั้งข้อเท็จจริงและโน้มน้าวจิตใจผู้อ่านให้คล้อยตามผู้เขียนด้วย

3. ตัวอย่างบทความประเภทต่างๆ

ก. บทความเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า)

Her life of devotion and sacrifice is etched in our memory

Her Royal Highness the Princess Mother was like a grandmother, the beloved grandmother, to we, the Thai people.

Although she was a member of the Royal Family, almost her entire life was devoted to the people, particularly the underprivileged, the poor, the sick and the disabled who live in rural areas.

Her physical frailty and old age belied her unwavering determination and seemingly inexhaustible energy to work for the good of the people. Many women of her age would have remained at home spending a peaceful and passive life.

But she did not. Even at the age of 80, she was seen walking up and down mountain trails visiting hilltribe people or climbing in and out of a helicopter during visits to isolated areas. On some occasions during rainstorms, she did not show any sign of fear and courageously took a helicopter ride while others were reluctant.

While our civilization seems to be built upon the pursuit of self-interest, the Princess Mother did just the opposite. Not with words, but with deeds. She quietly preached selflessness, love and care with a kind heart even bigger than an ocean.

The seemingly tireless Princess Mother went from place to place, handing out blankets, food and other essential items to the needy and those in a destitute condition like an attentive, caring mother.

Children have always been her focus of care and attention. Wherever she went on visits, there were always toys on hand to be distributed to the kids who mostly did not have the luxury to own even a toy.

Only recently when she was stricken with sickness was she forced to suspend her civic activities.

To compile the whole list of her charitable activities could prove an enormous task.

One such activity which is very beneficial to sick rural inhabitants and which is worthy of high praise is the volunteer doctor program. Countless patients, many of whom had never seen a doctor before, were given free medical treatment.

The very sick were taken to provincial hospitals at her own expense. Basic health care was also introduced to rural inhabitants by the medical teams.

Those who had seen her at work would wonder where she acquired the energy and the will which did not seem to diminish with the passing of time. Some would ask why she gave so much, but barely took anything in return others might wonder why she had to do such things and not leave them to the officials concerned.

The answer perhaps lies in her bonding with, love for and dedication to her people which is in the same footsteps as His Majesty the King.

The Princess Mother was an extraordinary woman and a model mother. She exemplified the rare breed of people who put self-interest and personal comfort behind the interests of the country and a better livelihood of the impoverished people.

The death yesterday of the Princess Mother is, indeed, a great loss not only to this country and its people, but also to all the civilized communities. We deeply mourn her passing and share the deep sorrow of the people in this country.

The always attentive and caring motherly figure which characterized the Princess Mother will be missed by all of us, especially the impoverished rural inhabitants and those who were close to her.

จาก Bangkok Post July 19, 1995.

ในบทความนี้ ผู้เขียนนำเสนอประเด็นสำคัญคือ สมเด็จพระนางเจ้าฯ เป็นเสมือนย่าอันเป็นที่เคารพรักยิ่งของปวงชนชาวไทย ซึ่งบทความนี้เป็นประโยชน์ Her life of divotion and sacrifice is etched in our memory.

รายละเอียดที่สนับสนุนประเด็นสำคัญข้างต้นคือ การกล่าวถึงกิจกรรมต่างๆ ที่สมเด็จพระยาทรงปิปรูปอย่างต่อเนื่อง อันเป็นเครื่องหมายที่สะท้อนถึงความอุทิศตนและการใช้เวลาอย่างมีคุณค่าของพระองค์ ในบทความนี้ได้ยกตัวอย่างพระราชกรณียกิจของพระองค์ตามลำดับความสำคัญของพระราชกรณียกิจเหล่านั้น

ในบทสรุป ได้กล่าวย่ำว่าสมเด็จพระยาทรงเป็นเสมือนมารดาที่เอาใจใส่ดูแลผู้ยากไร้ และบัดนี้ ปวงชนชาวไทยก็ไม่มีโอกาสได้เห็นภาพความขยันขันแข็งและชีวิตแห่งการอุทิศตนของพระองค์อีกต่อไปแล้ว การสรุปเช่นนี้ เป็นการสรุปที่ทำให้เกิดความรู้สึกความอาลัยและอาดูรอย่างยิ่งต่อผู้อำนบทความนี้

ข. บทความเกี่ยวกับการเมือง

บทความวิพากษ์วิจารณ์นโยบายปลูกป่าของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

Reforestation project must set realistic goal

AGRICULTURE Permanent Secretary Sommai Surakul's recent admission that the reforestation programme to commemorate the 50th anniversary of His Majesty the King's accession to the throne has fallen short of its five million rai target was hardly surprising. Perhaps the only surprise was that the admission was made now and not some years back.

No one doubted the noble cause of this project when it was initiated by then deputy agriculture minister Suthep Thueksuban as a tribute from the Government and the Thai people to their beloved monarch. Support for the programme from the private sector has been overwhelming and enthusiastic. Two cases in point are the Petroleum Authority of Thailand and the Electricity Generating Authority of Thailand. Both have agreed to reforest large plots of deforested land.

However, there was- and still remains- an element of doubt about the project which earlier led to the withdrawal of several environment organisations from project. While voicing unwavering support for the reforestation project, these NGOs have strong reservations about the target set for reforestation -five million rai- which was deemed to be unrealistic. They questioned how the Forestry Department would be able to find five million rai of uninhabited land in conserved forest for reforestation purposes.

The project went ahead anyway, even without the active participation of the NGOs. And what eventually transpired confirmed what the NGOs had suspected all along. It was found that five million rai of land which would meet the criteria such as being deforested, located in conserved forest and uninhabited, were not on the maps of

the Forestry Department and actual field surveys would be needed to verify whether the land really would be available.

There were numerous reported cases in northern provinces of reforestation being undertaken by forestry officials in areas occupied for decades by rural villagers. There were incidents of forests in the natural process of rehabilitation being levelled to the ground to pave the way for reforestation in several faraway northeastern villages. Moreover, there were complaints of poor quality saplings provided by the department from the private sector. And above all, there were various plots planted with young saplings which were left to wither in the sun and die merely because there was no manpower to tend to the reforested plots.

Forestry officials have been put under heavy pressure to meet the target set by politicians who, apparently, are mindful of fulfilling their ambition without taking into account the harsh reality of the situation. Not only is there insufficient land to meet the criteria for reforestation, but also capability of the Forestry Department to fulfil the project in a short period is very much in doubt. Yet these serious shortcomings were just swept under the carpet.

Reforestation does not just mean putting any plants in the ground and letting them grow naturally without proper care. Young saplings, particularly those which are not indigenous species, are unlikely to survive the harsh weather if they are left unattended or unwatered. And given the Forestry Department's well-known manpower shortage problem, it is doubtful how many reforested plots have, so far, survived.

Why five million rai in the first place? The only guess is that the figure 5 is an auspicious figure which matches numerically with the 50th anniversary. As such, a minister's wish did not need to be realistic nor be questioned because of its noble cause.

Indeed, it would be good for this country if five million rai of deteriorated forest of wasteland could be reforested. But the harsh reality is that this overlyambitious target which was not based on facts and reality is unlikely to be attained without more poor people being forced out of their land or more forests being sacrificed.

Instead of trying to fulfil an unrealistic target and producing shoddy work as is likely to be the case, the Forestry Department should be more realistic and revise its target downwards. With its available resources and with overwhelming popular support for the project, the department would be able to produce something truly worthwhile that

would not only befit such an auspicious occasion, but which would also greatly benefit the country in the long run.

จาก Bangkok Post, July 13, 1995.

บทความนี้มีชื่อบทความเป็นเอกพจน์ประโยค (Simple sentence) ได้แก่ประโยคที่ว่า โครงการปลูกป่าต้องกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง (Reforestation Project must set realistic goal.)

ในบทนำของบทความนี้ มีประเด็นสำคัญคือ โครงการปลูกป่าที่ได้รับการจัดขึ้นมาเพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสในการครองราชย์ครบ 50 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้ริเริ่มโดยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายสมหมาย สรกุลนั้นได้สะดุดลงเพราะขาดพื้นที่ปลูกป่าอยู่ห้าล้านไร่ซึ่งการสะดุดของโครงการนี้มิได้สร้างความประหลาดใจแต่อย่างใด แต่ควรจะมีการยอมรับว่าเป็นไปไม่ได้ก่อนหน้านี้

รายละเอียดของบทความประกอบด้วยอนุเจตต่างๆ โดยเรียงลำดับตามเหตุการณ์และเวลานับตั้งแต่มีการริเริ่มโครงการปลูกป่าขึ้น นอกจากนั้น บทความนี้ยังยกตัวอย่างต่างๆ ที่เป็นสาเหตุของการขาดพื้นที่ห้าล้านไร่ในการปลูกป่า

ในบทสรุป ซึ่งอยู่ในอนุเจตสุดท้าย ผู้เขียนเรียกร้องให้กรมป่าไม้ทบทวนเป้าหมายในการปลูกป่าอย่างรอบคอบเพื่อให้เหมาะสมกับโอกาสพิเศษเช่นนี้ และเพื่อก่อให้เกิดผลดีกับประเทศในระยะยาวด้วย

ค. บทความเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ความงดงามของฤดูใบไม้ร่วงในรัฐเวอร์มอนท์ (Vermont) ในสหรัฐอเมริกา

Vermont's blanket of colours

In New England, the northeastern part of the United States, the fall months are the most colourful. The small state of Vermont in particular draws thousands of visitors to view its spectacular autumn foliage.

The thousands upon thousands of trees dotting the countryside in mostly-rural Vermont turn bright colours as their leaves transform from the deep and bright greens which colour the states mountains and valleys during the summer.

The native Vermonters call the thousands of fall visitors "Leaf Peekers," and the term is an appropriate one to describe the tourists who, cameras in hand, make their way through Vermont's byways and villages.

The small two-lane roads that wind through the rural countryside from north to south and from east to west are crowded with thousands of tourists "peeking" at the leaves from the windows of their cars and countless tour buses.

Along these roads, and in the mountains and valleys, the thousands upon thousands of trees which in the spring and summer are covered with bright and vivid greens are transformed as if by magic into the vibrant colours of fall-yellow, orange red, and many hues in between.

The whole countryside becomes as bright as an artist's palette.

This spectacular show of colour is such a draw for visitors that tour companies from other states offer "Fall Foliage Tours," which traverse from one end of the state to the other.

Across the state, the leaves do not turn all at once, allowing for extended foliage viewing. Northern Vermont's colours change first, and as the days and weeks go by, the foliage changes move south.

Printed visitor guide pamphlets which are distributed at businesses and in hotels and restaurants throughout the state advertise a "Foliage Hotline," where "Leaf Peekers" can get 24-hour information on fall foliage conditions and learn where the most colourful spots are at any given time.

One of the most colourful routes in Vermont in the autumn is Highway 100, which begins at the very bottom of the state near the small village of Wilmington.

This long and narrow road, often mountainous, winds its way north through other small rural communities with such quaint names as Wardsboro, Londonderry, Proctorville, Weston, Sherburne, Stockbridge, Waitsfield, and Waterbury. Highway 100 passes through the ski resort village of Stowe and other areas up to the southern Canadian border and the Province of Quebec.

Along this route, you pass through small villages whose streets lined with colourful trees, bright red farmhouses, small lakes like Echo lake, and through the sprawling Green Mountain National Forest. The scenery is breathtaking.

On historic Route 7A, another north-south thoroughfare, the colourful leaves are abundant as you move through the small villages and towns of Shaftsbury, Arlington and nearby East Arlington, Manchester, and East Dorset.

The mountain road along the Molly Atark Trail, or Route 9, from Bennington to Brattleboro, provides additional brilliant colours to those who come to Vermont in search of spectacular foliage.

Fall is a special season in this picturesque New England state, and the thousands who venture here each year are never disappointed.

By Don Flamm

Bangkok Post June 30, 1994.

บทความนี้เป็นบทความเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอันงดงามด้วยธรรมชาติของฤดูใบไม้ร่วงในมลรัฐเวอร์มอนท์ (Vermont) ประเทศสหรัฐอเมริกา ชื่อเรื่องของบทความนี้เป็นวลีที่ใช้การอุปมาอุปไมย (Metaphor) คือเรื่อง Vermont's blanket of colours

ในบทนำ ผู้เขียนเกริ่นเกี่ยวกับความงดงามของฤดูใบไม้ร่วง (Fall months) โดยเฉพาะในมลรัฐเวอร์มอนท์ซึ่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เรียกกันว่า บริเวณนิว อิงแลนด์ (New England)

ในบทที่เป็นรายละเอียด ผู้เขียนได้บรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพความงดงามของฤดูใบไม้ร่วง โดยลำดับตามสภาพพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของมลรัฐเวอร์มอนท์ (Geographical order) การพรรณนาจำนวนนักท่องเที่ยวที่แห่กันมาชมภาพใบไม้ผลัดใบมลรัฐเวอร์มอนท์เป็นจำนวนมาก การเดินทางของนักท่องเที่ยวจะต้องมาตามถนนที่จะนำไปสู่บริเวณที่มีใบผลัดสีได้สวยงามที่สุด ทำให้คุ้มค่าต่อการชมใบไม้อย่างยิ่ง ผู้เขียนได้แนะนำเส้นทางต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวทราบ

บทความนี้เขียนด้วยพรรณนาโวหาร ประกอบด้วยคำที่เลือกสรรเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพความงดงามของฤดูใบไม้ร่วง ดังจะเห็นได้จากคำคุณศัพท์ต่างๆ มากมายในบทความนี้ นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้โครงสร้างเป็นประโยคสั้นๆ กระชับ แต่ชัดเจน

ผู้เขียนได้ขมวดเรื่องไว้ในบทสรุปว่า ฤดูใบไม้ร่วงเป็นฤดูพิเศษยิ่งในการไปเยือนมลรัฐเวอร์มอนท์ และผู้ที่มีโอกาสได้ทำเช่นนั้นนับว่าสมปรารถนาอย่างยิ่ง

4. แบบฝึกหัดการเขียนบทความ

- ก. จงเขียนบทความเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เช่น นายกรัฐมนตรี นักประพันธ์ผู้ได้รับรางวัลระดับชาติ และนักธุรกิจผู้ประสบความสำเร็จ
- ข. จงเขียนบทความพรรณนาความงดงามของสิ่งแวดล้อม ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ท่านประทับใจ
- ค. จงเขียนบทความวิจารณ์โครงการอันเกิดจากนโยบายของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งของรัฐ หรือสถานที่ทำงานของท่าน